

Tárgy: tájékoztatási kötelezettség elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2019. F. 153/4.**
(2019.V.51.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont volt ügyvéd **egy rendbeli, folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont volt ügyvédet arra, hogy **80.000,-Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

I.

A bejelentő panaszában kifogásolta, hogy eljárás alá vont volt ügyvéd a kereseti kérelmét hiányosan nyújtotta be, melynek következtében a keresetét elutasította a bíróság. Ezt követően eljárás alá vont volt ügyvéd semmiről nem tájékoztatta panaszost, részére elérhetetlen volt.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd igazoló jelentésében részben vitatta a fegyelmi felelősségét, beadványához csatolta az ügy általa relevánsnak tekintett iratait.

Az előzetes vizsgálat eredményeként a fegyelmi biztos előterjesztette határozatát a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről, melyben 1 rb. szándékos fegyelmi vétség megállapítását indítványozta. Határozatában előadta, hogy az eljárás alá vont azzal, hogy a perek állásáról, illetve a keresetlevél elutasításáról és a kapcsolódó jogkövetkezményekről nem tájékoztatta a bejelentőt, megsértette a 8/1999. (III.23.) MÜK szabályzat (régii Etikai Szabályzat) 12/3. pontját; azzal, hogy az első elutasítást követően a bejelentő jóváhagyása nélkül újabb keresetlevelet terjesztett elő, s erről nem tájékoztatta, a régii Etikai Szabályzat 6/9. pontját sértette meg, míg az elszámolás elmaradása a régii Etikai Szabályzat 9/3. pontját sérti.

Ezen magatartásaival az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény Üttv. 107. § a) pontjában [és az elkövetéskor hatályos Üt. 37. § a) pontjában] meghatározott 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

II.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont volt ügyvéd és a panaszos írásbeli beadványa alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A bejelentő keresetet nyújtott be a Járásbíróságra az [...] Bank ellen, mely per illetékességi okokból áttételre került a Törvényszékre. A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között megbízási szerződés jött létre a szóban forgó perben való jogi képviseletre, mely alkalommal a bejelentő 200.000 Ft ügyvédi megbízási díjat számla ellenében megfizetett. A pervitelhez szükséges iratokat rendelkezésre bocsátotta. Kezdetben ugyan még kapott tájékoztatást az ügyvédtől, azonban később már telefonon sem tudta elérni, és kérései ellenére visszahívást sem kapott. Az eljárás alá vont ügyvéd a per állásáról nem tájékoztatta, így arról sem, hogy a keresetet a bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította. E tényről a bejelentő csak a NAV fizetési felhívásából szerzett tudomást, melyben 42.000 Ft eljárási illeték megfizetésére szólította fel, amit a volt budapesti ügyvéd a bejelentőnek utóbb megtérített.

Az elutasítást követően az eljárás alá vont ügyvéd felajánlotta, hogy újabb keresetlevelet nyújt be, melyet bejelentő elfogadott és a kereset ismételt benyújtása érdekében bejelentő felkereste az eljárás alá vont ügyvédet irodájában. Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő számára szintén elérhetlenné vált, melynek következtében a bejelentő felmondta a megbízási szerződést, kérve az általa átadott iratok visszaszolgáltatását és a megfizetett ügyvédi megbízási díj visszafizetését. A bíróság a bank ellen indított ezen újabb perben a keresetlevelet szintén idézés kibocsátása nélkül utasította el, és 52.330 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte a bejelentőt. Bár az eljárás alá vont volt ügyvéd telefonon ígéretet tett ennek megtérítésére, valamint a 200.000 Ft megbízási díj visszafizetésére, ezen vállalásainak végül nem tett eleget. A bejelentő számára elérhetlenné vált, vele a megbízási megszűnéséhez kapcsolódóan nem számolt el. A fegyelmi tárgyaláson eljárás alá vont ügy nyilatkozott, hogy szándékában áll megtéríteni bejelentő teljes 252.000.-Ft-os kárát.

III.

A Fegyelmi Tanács az előző részben írt tényállást a panaszbejelentés és az ahhoz csatolt mellékletek, az eljárás alá vont igazoló jelentése és annak mellékletei, továbbá a tárgyaláson meghallgatott eljárás alá vont ügyvéd, valamint a bejelentő szóbeli nyilatkozatai alapján állapította meg. Mivel a bejelentő és az eljárás alá vont nyilatkozata között lényegi eltérés a tényállás tekintetében nem volt, ezért a Fegyelmi Tanács a tényállást aggálymentesen állapíthatta meg a fentiek szerint.

IV.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi felelősségét elismerte azzal, hogy az ismételt keresetbeadást a bejelentővel egyeztetve, annak kérésére nyújtotta be.

Elismerte, hogy a kereseti kérelmek az ő hibájából kerültek elutasításra, melynek konkrét okára már nem emlékezett, és úgy nyilatkozott, hogy a végzések sem állnak már rendelkezésére.

A bejelentő a fegyelmi tárgyaláson elismerte, hogy abban állapodtak meg az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy a keresetet ismételten benyújtja, ennek érdekében ment be az irodájába, hogy a szükséges iratokat aláírja.

A fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját módosította, és kizárólag a tájékoztatási kötelezettség megszegését róta fel eljárás alá vont ügyvédnek.

Mindezeket figyelembe véve a fegyelmi biztos – figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd anyagi helyzetére – írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta.

Az eljárás alá vont végfelszólalásában sajnálatát fejezte ki a történetek miatt.

V.

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra 2018. január 1. napját megelőzően került sor, így az anyagi jogi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az ezen időpontban még hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (**régi Etikai Szabályzat**) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

Az Üt. 37. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi.

A régi Etikai Szabályzat 12/4. pontja szerint az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késsedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.

Eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a kereset elutasításának tényéről a bejelentőt nem tájékoztatta, valamint, hogy ezt követően a kereset ismételt benyújtása után a bíróság ismételt kereset-elutasításáról továbbra sem tájékoztatta a bejelentőt, megsértette az a **régi ÜESZ 12/4. pontját**. Ezen mulasztásaival egy rendbeli, folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Eljárás alá vont volt ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetését a fegyelmi eljárás során elismerte.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd a tájékoztatási kötelezettségének a megszegésével a bejelentő számára azt a látszatot keltette, hogy semmilyen tevékenységet nem fejtett ki az ügyben, mely tény az ügyvédségbe vetett bizalom csorbítására alkalmas, nem kívánatos mulasztás. Az ügyféllel való érdemi kommunikáció jelen esetben vélhetően a bejelentő részére is elégedettséggel járt volna, hiszen a panaszának érdeme az volt, hogy nem volt semmilyen tudomása a per alakulásáról, illetve az eljárás alá vont ügyvéd és a bíróság közötti kommunikációról.

A cselekmény rendbeliségét az egy megbízás keretében történő normasértés határozta meg, míg a folytatólagosság az eljárás alá vont egy megbízáshoz köthető egyazon norma ismételt megszegése – a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása – határozta meg. Az eljárás alá vont ügyvéd a tényállásban írt mulasztásaival egyenes szándékkal sértett szabályt, hiszen tisztában volt a mulasztásának felróhatóságával és annak következményeivel is.

VI.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetés kiszabása során enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőségének az elismerését, a cselekmény megbánását, a három kiskorú eltartásáról való gondoskodást, valamint eljárás alá vont rossz anyagi helyzetét. A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem értékelt. Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács, osztva a fegyelmi biztos álláspontját, elegendőnek találta az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés alkalmazását.

Miután a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapította, az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. a) pontja alapján kötelezte eljárás alá vont volt ügyvédet a fegyelmi eljárás átalányköltségének a megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. szeptember 18. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2019. F. 153.)